

Als bezorgde burger wil ik mijn ernstige bezwaar uitspreken tegen dit wetsvoorstel. De voorgestelde wet werpt fundamentele vragen op over de verhouding tussen nationale wetgeving en internationaal recht, en brengt het risico met zich mee dat vreedzame uitingen van solidariteit en mensenrechtenverdediging strafbaar worden gesteld.

Laat er geen misverstand over bestaan: het is vanzelfsprekend dat terroristische misdrijven nooit verheerlijkt mogen worden. Ik distantieer mij ondubbelzinnig van elke terroristische organisatie. Net zo duidelijk distantieer ik mij echter ook van elke partij of beweging die bijdraagt aan polarisatie, onwaarheden verspreidt, onderdrukking ondersteunt, genocideplegende regimes financiert of mensen tegen elkaar opzet. Beide vormen van extremisme zijn schadelijk voor een open, vreedzame en rechtvaardige samenleving.

Nederland is gebonden aan het internationaal strafrecht en de internationale mensenrechtenverdragen. Deze verplichtingen gelden niet alleen voor de overheid, maar zijn ook het morele en juridische kompas waarop burgers zich moeten kunnen beroepen in hun publieke en politieke uitingen. Wanneer een internationaal gerechtshof oordeelt dat er sprake is van oorlogsmisdaden, etnische zuivering en mogelijk genocide — zoals het Internationaal Gerechtshof dat heeft gedaan met betrekking tot Israël — dan moeten burgers in een democratische rechtsstaat als Nederland vrijuit tegen dat geweld kunnen demonstreren en zich ermee solidair kunnen verklaren.

Het is dan ook een juridische én morele paradox dat juist zulke uitingen – protesten tegen genocide, solidariteit met onderdrukte bevolkingsgroepen – onder dit wetsvoorstel het risico lopen om als ‘verheerlijking van terrorisme’ te worden aangemerkt. De bepalingen in het wetsvoorstel zijn dermate ruim en multi-interpretabel dat zij ruimte bieden voor willekeurige handhaving en politieke instrumentalisering. Dit ondermijnt niet alleen de vrijheid van meningsuiting, maar tast ook de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van de Nederlandse rechtsstaat aan.

Een pijnlijk voorbeeld van de verstrekende gevolgen van dit wetsvoorstel is de mogelijke strafbaarstelling van het tonen van het watermeloensymbool. Dit symbool is wereldwijd herkenbaar geworden als vreedzaam teken van solidariteit met de Palestijnse bevolking, juist omdat de officiële Palestijnse vlag in veel contexten werd verboden. Het criminaliseren van zo’n uiting — puur op basis van associatie — ondermijnt niet alleen de vrijheid van expressie, maar zet ook de deur open naar

willekeur en censuur. Het laat zien hoe symboliek, cultuur en politieke solidariteit onder dit wetsvoorstel gemakkelijk geherinterpreteerd kunnen worden als 'verheerlijking van terrorisme', met alle gevolgen van dien voor burgers die op vreedzame wijze opkomen voor mensenrechten.

De geschiedenis leert ons dat vreedzaam verzet maar al te vaak ten onrechte is bestempeld als extremistisch of terroristisch. Nelson Mandela werd jarenlang als terrorist weggezet, ook door westerse regeringen. En toch is hij nu wereldwijd een symbool van rechtvaardigheid, verzoening en menselijke waardigheid. Nederland spreekt – terecht – andere landen aan die vage antiterrorismewetten misbruiken om geweldloze activisten en demonstranten te vervolgen of zonder eerlijk proces vast te zetten. Gaan wij nu zelf dat hellende vlak op? Nee. Niet in mijn naam.

Een rechtsstaat mag geen instrument creëren waarmee mensenrechtenactivisten en demonstranten, die zich uitspreken op basis van internationaal recht en humanitaire beginselen, tot verdachten worden gemaakt. Dit wetsvoorstel dreigt die grens te overschrijden.

Ik verzoek u daarom met klem om dit wetsvoorstel niet door te zetten en in plaats daarvan te kiezen voor wetgeving die mensenrechten beschermt, in plaats van criminaliseert.